

μεγαλειότης μοι ζητεί να δηλολογήσω την αλήθειαν, και οι τοιουτοτρόπως θέλω απολαύσει την χάριν μου, ενώ ό φέρων την άγγελίαν ταύτην είναι ο άσπονδοτέρος έχθρός μου: άμα τον είδον ένόησα την προς έμέ διάθεσιν της μεγαλειότητός σας. Μολαταύτα, έάν, ως λέγετε, αληθές είναι, ότι ειλικρινής εκ μέρους μου όμολογία θέλει μοι παράσχη ασφάλειαν, ύπακούω εις τάς διαταγάς σας με τόσην μεγάλην χαράν και ύποταγήν, καθόσον ή όμολογία μου ούδέποτε θέλει ελαττώσει την προς έμέ ύποληψιν της μεγαλειότητός σας.

« Επειδή ή Μεγαλειότης σας με εξορκίζει έν όνόματι της αληθείας, έν όνόματι αυτής της αληθείας, έν όρα, ήτις σημαίνουσα κηρύττει ζει διά τον άνθρωπον ή του ψεύδους παρήλαθε, διαμαρτύρομαι έν όνόματι του Θεού, ένώπιον του όποιου μέλλω να παρουσιασθώ, ότι ποτέ βασιλεύς δέν είχε γυναίκα πλέον προσηλωμένη εις τά καθήκοντά της, πλέον ειλικρινή και πλέον άφωτισμένη ή στον ή Άννα Βολένη ύπηρεσε προς ύμās: ήθελα εύχαριστηθί με τό όνομα Άννα Βολένη έν ή μεγαλειότης σας δέν άπήτει τούναντίον. Ούδέποτε ή λησμόνησα έμαυτήν τόσον επί του θρόνου έφ' ού με άνυψώτατε, ώστε να μη άναμένω πάντοτε την δυσμενίαν εις ήν ύπέπεσα ήδη. Ούδέποτε ήλησμόνησα ότι ή άνύψωσίς μου έβασίζετο επί μιας ιδιοτροπίας και ότι έτέρα ιδιοτροπία ήδύνατο να αντικαταστήση μιαν άλλην εις την θέσιν μου. Η μεγαλειότης σας μ' έλαβιν από σκοτεινήν τάξιν, με έθεσε πλησίον της επί του θρόνου της Άγγλίας, και μοι έδωκε τον τίτλον της βασιλείσσης. . . τον τίτλον, τον πολυτιμότερον δι' έμέ, της σύζυγου. Άμφοτέρα ταύτα ήσαν άνωτερα της καταστάσεώς μου και των έλπίδων μου: αλλά, μεγαλειότατε, επειδή με έκρίνατε άξίαν της τιμής ταύτης, έλαφρά τις φαντασια άς μη με στερήση της καλοκάγαθίας σας. . . ή κηλίσ. . . ή τρομερά κηλίσ ότι είχον καρδίαν άπιστον, άς μη μόλυβη την άνάμνησιν γυναικός της έκλογής σας και μητρός της ήγεμονίδος θυγατρός σας.

« Ας δικασθώ, και τό δικαστήριον άς άποφασίση περί έμού: αλλά τό δικαστήριον τούτο να μη σύγκριται εκ των άσπονδοτέρων έχθρών μου. . . Μεγαλειότατε, και πάλιν επαναλαμβάνω, ό κατήγορος δέν δύναται ποτέ να δικασή τον κατηγορούμενον. Οι δικαστή μου να ήληθώσιν εκ των πατρικίων και των μεγάλων βεζώνων της Άγγλίας, αλλά και ούτοι να ήναι δίκαιοι και άγνοί πάσης προλήψιος: τότε, μεγαλειότατε, θέλετε είδη την άθωότητα μου, ή ήτυχία σας και ή συνειδησίς σας θέλουν ήκαυτοποιηθί, ή διαβολή θέλει σιωπήσει, ή τό έγκλημα μου θέλει αποκαλυφθί. τότε, μεγαλειότατε, οίωδήποτε τρόπο και άν άποφασίζετε ύμεις ή οι θεοί περί έμού, ή μεγαλειότης σας δέν έχει ούδεμίαν εύθύνην: άφου δέ τό έγκλημα μου άποδειχθί, θέλετε έχει τό δικαίωμα, και ένώπιον του Θεού και ένώπιον των ανθρώπων, να τιμωρήσητε γυναίκα ένοχον, προς: δέ και ν' ακολουθήση την νέαν σας κλίσιν. Η μεγαλειότης σας άπεράσισιν ήδη να με αντικαταστήση διά γυναικός, της οποίας ό έρωσ είναι αιλία της καταστάσεως εις ήν εύρίσκομαι. Γνωρίζω προς τοίς άλλοις: πρό πολλού την προς αυτήν κλίσιν σας, και ή

μεγαλειότης σας δέν άγνοεί τάς επί του αντικειμένου τούτου άνησυχίας μου.

Εάν ή άπόφασίς σας, μεγαλειότατε, ήλήφθη προς: έμέ ήδη, και είναι άνάγκη όριστικώς, ούχιμόνον του θανάτου μου όπως ασφαλίσθη εις ύμās ή άπολαυσις εκείνης την όποιαν αγαπάτε, αλλά και δυσφήμου διαβολής, όπως κηλιδωθί διά παντας ή περι έμού ύπόληψις, δέομαι του θεού να σας συγχωρήση καθώς έγω ήδη σας συγχωρώ εκ βάθους ψυχής: είναι ο πλαστής την ήμέραν της κρίσεως να μη σας ζητήση λόγον της προς έμέ σκληρότητός σας! Έντος μικρού χρόνου άμφοτέρω θέλω ενφανισθί εις τό δικαστήριόν του: εκεί ο κόσμος δέν θέλει άποκρίξει την φωνήν της άθωότητός μου: εκεί θέλω δικαιοθί.

Αλλ' είτέτι εύρισκόμην επί της γής ταύτης έφ' ης έχετε πάσαν ισχίν. Ω κύρ έ μου! ω βασιλεύ μου! είμαι κτήμα σας, κάμετέ με ό,τι θέλετε. . . . Άλλά τους πιστούς εκείνους ύπηρέτας, οι όποιοί πάσχουν ήξαιτίας μου; α. ω! μη μ' αφήσητε ν' αποθάνω με την τρομεράν ιδέαν, ότι όλοι ούτοι θέλουν ή αποτελέσει την επικήδειον θεραπείαν μου! είναι άθωοί, μεγαλειότατε! άθωοί ως έγω! εάν πρέπει ν' αποθάνω, γεννηθίω τό θέλημα σας, αλλ' εκείνοι διατι ν' αποθάνουν; διατι να χυθί αίμα άθών; ω Έβρίτικε, εάν ποτε οι όρθαλμοί σου προσέβλεψαν επί έμέ μεθ' ήδονής, εάν ποτε τό όνομά μου ύπηρεσε γλυκό εις τάς άκοάς σου, χορηγησίν μου την χάριν των! αυτή είναι ή τελευταία μου παράκλησις, και πλέον δέν θέλω σέ ένσυχλίζει. . . . ποτέ. . . . θά ήξακολουθήσω να δέωμαι, αλλά θά δέομαι του θεού ύπέρ σου. . . . ύπέρ του μεγαλείου σου, και άκόμη ύπέρ της εύτυχίας σου.

Η άρωσιωμένη και πιστή σύζυγός σας Άννα Βολένη.
Εκ του Πύργου 6 Μαΐου

Η κατανοκτική αυτη έπιστολή έπετάχουν την εκτέλεσιν της Άννης. Ο Έβρίτικος την είχε καταδικάσει άφ' ής ήμέρας ήγάπησε την Ιωάνναν Σιυμούρ. Ο άθροπος ούτος έπληητε διά του θανάτου πάνταν καρδιν, ής επακέ ποτε επί της ιδιότης του.

Η Άννα ήτο μάθη λοιπόν να ύποστή την ποιήν της. Ηρι ή άναχωρήση διά τον τόπον της καταδίκης, προσκλίναται ένώπιον της γυναικός του φύλακος του πύργου, την παρεκάλεσεν έν όνόματι του Θεού να υπάγη να εύρη την ήγεμονίδ Μιρίαν, και να τη είρη, ότι είζητι την συγχωρήσιν της διά τάς δυσσεσκείας και τάς προσβολάς, τάς οποίας τη είχε προσενήσει, ήκετεύουσα αυτήν να μη την εκδικηθί επί της θυγατρός της Ελισάβετ, αλλά να την αγαπά ως αδελφήν.

Ένεσθη ή ακολουθως μετά βασιλικής μεγαλοπρεπείας.

— Πρέπει να φανώ ώραία, είπεν, διά να διαπρέψω ως βασίλισσα εις τελετήν! . . . Έξαρπέσειτε τελευταίον άγγελον εις τον βασιλέα πριν ή αποθάνη, ούχι διά να ήπακαλεσθί χάριν, αλλά διά να τον εύχαριστήση διότι ήξακολουθεί ούξάνων την άνύψωσιν της.

— Έξ άλλης κυρίας της τιμής, με εκάμετε μαρκεσίαν, και ακολουθως βασίλισσαν. . . και τόρα, μη δυνάμενος να με ύψώσητε περισσότερον, μοι δίδετε τό όνομα αγίας. . . καθότι αποθνήσκω άθωά!